

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm S. Ivsti, Sive Ivstini, nouem annorum pueri; Ex eo quod est apud V. P. Laur. Surium: ex Venerabilis Bedæ Tomo 3. descriptum. a Passus est anno Christi 303. Marcel. Pap. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

*Translatio
reliquiarum
eius Constā-
tinopolim.*

mo quarto, è corpore ad cælos migravit. Sepul-
tus est Constantinopoli; ad quam urbem vice-
simo Constantij anno, qui fuit Christi Domi-
ni 356. ossa eius cum reliquijs Andreæ Aposto-
li translata sunt de Achaia.

*a Teste C.
Baron. Tom.
2. Annal.*

MARTYRIVM S. IVSTI, SIVE IV-
stini, nouem annorum pueri; Ex eo quod est a-
pud V. P. Laur. Surium: ex Venerabilis Bedæ
Tomo 3. descriptum. a Passus est anno Christi
303. Marcel. Pap. 7.

*18. Octob.
beorum Im-
perij Anno
20.*

*Ingens per-
secutio in
Christianos.
Rictiouarus
erudelis
Christianorū
persecutor.*

DIOCLETIANOB & Maximiano Im-
perij dignitatem administrantibus,
tanta in Christianos persecutionis de-
sæuijt tempestas, vt nemini quidquam vel
emere, vel vendere, vel aquam denique hauri-
re liceret, nisi prius infandis dæmonum idolis
thura cremaret. Ea tēpestate Rictiouarus præ-
fectus, missus in Gallias, immanis Christi &
Christianorum hostis, innoxiorum hominum
sanguinem sitiebat: & Basileę multos Christia-
nos in aquis præfocatos martyrio coronaue-
rat, cæterisq; vbiuis locorum degētib; eiu-
dem crudelitatis edictum proponebat.

*Parentes S.
Iustini.*

Per id tempus fuit Antissiodori Mattheus
quidam, vir bonitatis & iustitiæ laudibus ad-
mirabilis; qui duos habebat filios Iustinianū
& Iustinum: quorum ille ætate, hic morum
maturitate anteibat; vitæ innocentia ac fan-
ctitate in tenera licet ætate, omnibus con-
spiciuus. Antè autem, quàm hic Iustinus in lucē
ederetur, frater eius Iustinianus ab hostib; ca-
ptus, & in seruitutem procul abductus est. At
beatus

*Iustini san-
ctitas in te-
nera ætate.*

beatus puer Iustinus, à teneris annis, rebus di-
 uinis mirificè deditus, eò virtutum & gratia-
 rum, largiente Domino, peruenit : vt multa
 diuinitus edoctus, inter cætera fratrem quo-
 que suum in seruitute degere, eiusque herum
 Lupum Ambianis habitare cognosceret. Ita-
 que fratris amore inflammatus, patri id ipsum
 indicauit; hortans eum, vt ad redimendum
 filium iter suscipiat. Cumque pater se iti-
 neris istius ignarum responderet; sanctus
 puer animò accensus, cœpit tota vrbe ali-
 quem itineris ductorem quaritate. Quo ta-
 men non inuento; iterum redijt ad patrem,
 orans atque obtestans vt vnà secum pergeret;
 Christo haud dubiò comite, le votis suis non
 frustratos iri. Respondit pater: Equidem, in
 fili, fortassis corporis fretus viribus, tanti lã-
 bores itineris perferre poterò. Tu verò cum
 tenellus sis, vereor sanè vt possis. Ad quæ Iu-
 stinus puer respondit: Christi ego seruus sum,
 cui ego benè confido, cuique me semper com-
 mendare soleo. Pergamus pariter in eius no-
 mine: ille nos illælos & incolumes ducet re-
 ducetque. Acquieuit tandem pater, & rebus ad
 iter necessarijs comparatis, Ambianum pari-
 ter perrexerunt.

Prima verò Noctè Meloduni diuersantes,
 pauperè quendam ad portas obuiũ habuerunt, &
 pedum officio, & oculòrum lumine orbatum;
 cui stipem obnixè petenti pius puer Iustinus
 cibũ nõ modò præbuit, sed & suã se tunica spõ-
 lians, nudum ea contexit: Quare nonnihil eò-
 mocus pater, cœpit eum obiurgare; illud bẽ-
 dignitatis & humanitatis officium dispendium
 S vocat. s.

*Liberaltas
 eius erga
 pauperem.*

vocans. Contrà verò diuinis puer, multis ex sacra scriptura locis depromptis, patrem consolari, & illud beneficium in pauperem illum optimè esse collocatum docere.

Veniunt Luteriam.

Cùm ergò noctem illam Meloduni exegissent, manè cœpto itinere pergentes, Christo duce Luteriam Parisiorum peruenerunt: vbi Hippolytus quidam peramanter eos excepit, & humanissimè tractauit. Ab illo verò dimissi, vt Isaram fluuium attigerunt, non inuenere nauim, qua eum transmitterent. Molestè id ferente patre pueri, ille perturbatum consolatur indicans diuina reuelatione se edoctum esse, propediem quendam affuturum, qui eos traducat. Adhuc puero hæc loquente, aduenit quidam nauta, qui promptus eos in nauim recepit, & gratis, reiecta quam offerebant mercede, suam eius operam præstitit. Traiecto flumine, Ambianos properant, urbemque ingressi, tandem domum Lupi inueniunt. Accedunt herum, supplices offerunt preces, priorumque Iustinus ità eum compellat: Venimus Lupe, ad humanitatè tuam, substantiolâ nostrâ afferentes; vt accepto precio, captiuum nobis fratrem restituas. Ad quæ Lupus; vt cognouit eos Christianos esse, ciuesque Antissiodorenses; ego, inquit, hospitium præbebo, & pueros meos ostendam: in quibus si fratrem vestrum videritis, precio redimatis.

Vesperè igitur duodecim pueris in eorù còspectum adductis, Iustinianus, qui quærebatur, inter eos non erat. Itaq; beatus Iustinus oculos circumferens, videt quendam extrà illos alfisitem puerum, manu sua accensam tenentem

lam.

lampadem. Is vero erat beati Iustini frater, ante eum diem nunquam ei visus. Sed ille plenus spiritu sancto, nullo homine docente, eundem germanum fratrem suum haecenus incognitum, ocyus cognouit, & gratulabundus, stupete sane ipso Iustiniano, & cunctis, qui aderant, fidelibus, eum est amplexatus.

Iustinus cognoscit fratrem suum quem nunquam viderat.

Aderant tunc fortassis quidam Rictiouari praefecti retiarum; qui ut eos Christianos esse sensere, propere ad dominum suum referunt. Is missis confestim satellitibus suis in custodia eos abduci praecipit.

Accusantur sancti apud Rictiouarum praefectum.

Lupus vero, qui eos hospitio exceperat, ut imminens periculum cognouit, noctu eos excitauit: monuitque, ut gratis recepto fratre, ocyus abscederent: mortisque supplicium mature effugerent. Illis itaque profectis, repente aduolant missi a Iudice car-

Humanitas Lupi hospitii.

nifices: qui non inuentis quos querebant, eadem celeritate ad illum redeunt, & homines illos abijisse enunciant. Mox ille iubet quatuor equites abeuntes insequi, & ad suum tribunal eos perducere, vel reluctantes confestim trucidari. Properantibus igitur persecutoribus, Iustinianus imminetis periculi ignarus, in loco quem Luperam vocat, consistens ait ad fratrem: Locum hunc opportunum cernis, & haurienda aqua, & cibo sumendo. Si lubet hic paulisper affideamus, ut cibo potuque refocillati ad reliquum itineris expeditiores simus. Iustinus autem furororum praescius: Si, inquit, hic quid-

Insequuntur sanctos Rictiouari milites.

piam gustare vultis, festinatione summa opus est. Appropinquat enim missi a iudice, qui nos poenas luituros ad illum adducant. Ocyus igitur cibum sumite: ego vero insidias contem-
 § 2 plabor.

plabor. Quid si quempiam eo animo ad nos accedere perfero, ego illum sermonibus detinebo, vos autem in hanc specum vos subducite.

*Iustinus
puer imper-
territus sese
hostibus of-
fero.*

Hæc eodem prophetico spiritu sanctus dixisset puer, mox adsunt carnifices, iudicis preceptum executuri. Ijs conspectis, cæteri in speculam se abdunt: beatus verò Iustinus ad martyrij gloriam pergit intrepidus. Ad eum igitur quatuor illi accedunt equites, sciscitatur quis sit; quæ eius professio; quinam illi, aut ubi sint, quos habuisset socios. Ille per ordinem omnia explicans: Ego, inquit, Iustinus dicor & Christianum me liberè profiteor. Et quia vos Christiani nominis persecutores noui, non licet mihi meos vobis comites prodere. Illis autem, strictis gladijs mortem ni proderet minitanti- bus, respondit Iustinus. Equidem me felicem iudicabo, si pro Christi nomine, supplicia & mortem subiero: paratus certè pœnas perpeti & animam meam in hac vita perdere, ut æternum custodiam eam.

*S. Iustinus
capite trun-
catur.*

His auditis, carnifices ira perciti sinè mori in eius necem conspirarunt; vnusque eorū, cæteris hortantibus, ceruicem illi mucrone præcidit. Eius martyrij gloriã mox insigne & stupendum planè miraculum illustrauit. Nam truncum corpus manibus præcisum apprehendens caput, coram licitoribus constitit immobile: quo illi miraculo perterriti fugam capere sunt. Pater verò eius & frater è specu egressi, viso tam stupendo miraculo, variè animis affecti fuere: hortante martyrij gloria, vt exultent: natura inuitante vt plorent. Inter ea tanta

*Præclarum
miraculum.*

maximè

maximè eos anxios habebat, quòd nescirent, quo modo sepulture corpusculum mandarèt. Cumque ea de re inter se conferrèt, eccè caput martyris disertis eos appellans verbis, Abite, inquit, ad locum Luperam, atque illic meum humate corpusculum. Porrò matri hoc meum apportatè caput: vt amoris ergà se mei hoc pignus habeat. Quod si mei tenetur desiderio, studeat sequi me in paradiso iam degentem: vbi animæ sanctorum feliciter quiescunt.

Tum illi corpus sanctissimi martyris reuenter sepeliunt; & caput matri adferunt; quæ cum illud profusis præ gaudio lachrymis exciperet & Christi numen collaudaret, eccè lux ingens in medijs noctis tenebris cælitus supra domiciliū effusa est: populo, qui in vrbe erat, vniuerso admirante, & Christi gloriam in martyre hymnis & canticis celebrante. Cum verò Episcopus ciuitatis sacrum illud martyris caput honorifice conderet, cæca quædam superueniens puella, mox lumen adepta est, plebe rursus noua lætitia exultante, & inclytum martyrem laudè & prædicatione efferente; ad gloriam benignissimi Saluatoris, qui sanctos suos ita exaltare dignatur; cui honor est & potestas per æterna secula: Amen.

*Loquitur
precisum caput
patri
& fratri
suo.*

*Lux cælitus
effunditur
super caput
eius.*

Cæca illuminatur.

*Vide Notat.
C. Baron.
in Martyrol.
Roman.
Obijt is Rex
Anno Domini
ni 414. Iuxta
Baron.
Tom. 6. An-
nal.*

VITA S. AQUILINI EPISCOPI
Ebroicensis scripta ad Audoenum: Ex ea que
est apud V. P. Laur. Surium. Claruit temporibus
Clodouei Regis Francorum, ac Filiorum eius.
Sedit annos 42.

S 3

BEATVS

nal.